

selvfølger har de det. Men man skal bare også huske at spørge, hvilket niveau børnene er på, og man lægger også her op til, at det skal ske ud fra et modenhedsprincip. Børn skal være modne til at træffe de beslutninger, der skal træffes. Men problemet her er jo, at alle børn *skal* have ret til at klage, *skal* have ret til at blive hørt.

Det, jeg kan forestille mig kan komme ud af det her, er jo, at hvis de voksne i daginstitutionen eller i skolen eller forældrene har noget, de gerne vil have lavet om, siger de til barnet: Kære barn, vil du fremføre det her, for det har du ret til; du *skal* høres i de her sager. Jeg tror, at man her faktisk lægger nogle beslutningskompetencer over på nogle børn, som slet ikke er parate til at tage det ansvar, som det her lægger op til. Børnene er ikke klar til at tage det ansvar, som det her lægger op til.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 14:36

Line Barfod (EL):

Det var dog en utrolig mistillid, som ordføreren har, til både forældre, lærere og pædagoger og andre offentligt ansatte, hvis ordføreren virkelig tror, at de vil begynde at misbruge børn, så de sender ting af sted i børnenes navn i stedet for selv at stå frem, hvis de har noget, de vil klage over. Jeg har stor tillid til, at både forældre og offentligt ansatte godt kan finde ud af selv at fremføre deres egne klager og samtidig give plads til, at børnene har mulighed for også at være med til at tage stilling til, hvad de selv synes. Så kan børnene selv tage stilling til, om der er noget, de ønsker at klage over, og så har de nogle, de kan henvende sig til for at få hjælp, nogle, som er uafhængige af det, de eventuelt ønsker at klage over.

Jeg tror ikke, det er godt, hvis man siger, at det er den skolelærer, de gerne vil klage over, som skal rådgive dem og hjælpe dem med at udforme klagen. Jeg tror, at det er rigtig vigtigt, at der er nogle uafhængige rådgivere, som de kan kontakte, som kan hjælpe dem, og som også kan hjælpe dem med en vurdering af, om der er noget i sagen eller ej.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Karina Lorentzen.

Kl. 14:37

(Ordfører for forslagstillerne)

Karina Lorentzen (SF):

Jeg synes trods alt, at der har været nogle positive tilkendegivelser i dag til det her beslutningsforslag. Jeg synes, jeg har lyttet mig frem til, at både velfærdsministeren og den konservative ordfører er parat til at kigge på flere rettigheder til børn under det, som de kalder Barnets Reform. Det har jeg ikke det store kendskab til, men jeg gætter på, at noget af det, som jeg bl.a. har modtaget breve om her på Christiansborg, vil være omfattet af det.

Jeg modtog på et tidspunkt et brev fra en pige, som var utrolig ulykkelig over, at hun og hendes bror år efter år skulle være med til, at moderen havde krav på hele tiden at få taget sagen op. De to børn var anbragt uden for hjemmet, og moren skulle hele tiden prøve på at få de her to børn hjem, og det skulle både pigen og lillebroren hele tiden stå til regnskab for, og det var de ikke interesseret i. Det, hun skrev til mig, var: Kan du ikke være med til at lave loven om, så vi kan gøre noget ved det her? Jeg kan se, at det ødelægger min lillebror. De børn havde i hvert fald helt klart brug for at have haft en klagemulighed, brug for at blive hørt, så man kunne have taget hensyn til, hvad der var bedst for dem.

Jeg synes jo også, at det meget få antal sager, som Ombudsmanden i år kunne fremlægge, som handlede om børneklager, viser, at der er et behov. Det kan godt være, at det faglige indhold i mange af klagerne ikke var særlig højt, og de måske derfor måtte afvises, men jeg synes jo netop, at det peger på, at der er brug for, at der er nogen, der tager børnene i hånden og hjælper dem til at få udformet det her brev på en måde, så det også kan blive taget alvorligt og måske få højnet sit faglige indhold. Jeg synes, der er behov for, at Ombudsmanden får fokus på børnesager, ligesom han på et tidspunkt har haft på sager omkring handicappede.

Jeg synes, det er åbenlyst, at lovgivningen er hullet og har alvorlige mangler i forhold til børns retsstilling, og at det er en meget ujævn indsats, der er på området. Den er ikke styret af overordnede politiske målsætninger. Jeg synes, at nogle af de eksempler, som er givet i beslutningsforslaget, f.eks. at man ikke har en klagemulighed i folkeskolen, er et problem, og det er et problem, at der er inkonsekvent lovgivning på sundhedsområdet, hvor den unge ikke selv kan bestemme, om hun vil have en abort fra det